

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/17/2022
Identifikačné číslo spisu: 6121010105
Dátum vydania rozhodnutia: 16.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6121010105.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému Ing. D. E. pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 16. marca 2022 v Bratislave o dovolaní obvineného Ing. D. E. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. októbra 2021, sp. zn. 5Nto/14/2021, v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica z 27. júla 2021, sp. zn. 5T/8/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. D. E. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 27. júla 2021, sp. zn. 5T/8/2021, podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku sa ako samosudca (JUDr. Roman Reištetter) vo veci obžalovaného Ing. D. E., nar. XX. M. XXXX, stíhaného pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, vec vedená pod sp. zn. 5T/8/2021, nevylúčil z konania.

Obvinený napadol uvedené uznesenie okresného súdu sťažnosťou, ktorú Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 12. októbra 2021, sp. zn. 5Nto/14/2021, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Proti uzneseniu krajskému súdu, ktoré bolo obvinenému doručené 10. decembra 2021, jeho obhajcovi 18. decembra 2021, podal obvinený prostredníctvom obhajcu 10. januára 2022 dovolanie a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) a písm. e) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený po obsiahlom zrekapitulovaní predchádzajúceho konania a rozhodnutí počas neho vydaných uviedol, zákonne podmienky na vylúčenie samosudcu JUDr. Reištettera z konania pod sp. zn. 5T/8/2021 splnené boli, tým skôr, keď bola naplnená tak subjektívna stránka nestrannosti samosudcu týkajúca sa jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám konania ako aj objektívny aspekt nestrannosti založený na

vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch osoby a jeho vzťahu k prerokovanej veci a k stranám konania. Pokračoval, že len samotné vyjadrenie samosudcu, ktorý sa ani subjektívne a ani objektívne necíti byť zaujatý vo veci, nezistil žiadnu prekážku jeho snahou je len to, aby sa v konaní napredovalo a bolo vo veci spravodlivo rozhodnuté nemôže stačiť na zamietnutie námietky zaujatosti samosudcu.

Ďalej obvinený uviedol, že pokiaľ tak prvostupňový, ako aj krajský súd zaujali stanovisko, podľa ktorého na vylúčenie sudcu z trestného konania je potrebné jednak náležite odôvodniť samotnú námietku zaujatosti zo strany obvineného, na druhej strane je potrebné aj objektívne zhodnotiť názor namietanej osoby (sudcu) a to v kontexte známych skutkových a právnych okolností následne aj správne právne rozhodnúť, tak práve nedodržanie lehôt na doručovanie písomností, svojvoľné rozhodovanie o ustanovení náhradného obhajcu, rovnako svojvoľné vydávanie príkazu na zatknutie, podanie trestného oznámenia, ako aj označovanie obvineného v súdnych rozhodnutiach ako odsúdeného spochybňuje podľa obvineného zákonného sudcu.

Obvinený poukázal na § 31 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. augusta 2012, sp. zn. 5Cdo/140/2011, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 7. decembra 2011, I. ÚS 462/2011, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delcourt proti Belgicku, a poznamenal, že účelom rozhodnutia o vylúčení zákonného sudcu je predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania, pretože k nestrannosti sudcu nestačí samotná skutočnosť, že sudca subjektívne nepocituje k veci, ani k stranám taký vzťah, ktorý by sa mohol prejaviť v jeho rozhodovaní o veci, ale vyžaduje sa objektívna neexistencia okolností, ktoré by mohli viesť k pochybnostiam.

Podľa obvineného z postupu zákonného sudcu JUDr. Romana Reišetterera, ktorý pod hrozbou ustanovenia náhradného obhajcu a zatknutia obvineného „núti“ obvineného vzdať sa lehoty 5 pracovných dní na prípravu na hlavné pojednávanie a uprieť mu právo na riadnu obhajobu takáto objektívna neexistencia okolností nevyplýva a tak postup súdu možno podľa neho považovať viac za nátlak zo strany súdu na obvineného a v spojení s tým aj o zneužitie právomoci verejného činiteľa, pretože za prípravu hlavného pojednávania vrátane včasného doručenia predvolania, resp. upovedomenia o hlavnom pojednávaní je zodpovedný len a len zákonný sudca, nie obvinený, nie zvolený obhajca.

Na základe vyššie uvedeného preto obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako sú dovolací dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

Prokurátor príslušnej krajskej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného konštatoval, že je podávané proti rozhodnutiu, proti ktorému vzhľadom na dikciu § 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prípustné nie je. Právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bol porušený zákon v zmysle § 368 ods. 1 Trestného poriadku je podľa prokurátora potrebné vykladať v kontexte znenia § 368 ods. 2 písm. a) až h) Trestného poriadku a dovolanie podané obvineným nesmeruje ani proti jednému z v tomto ustanovení predpokladaných rozhodnutí, čo je základný a zásadný nedostatok podaného dovolania. Ak nejde o žiadne z predpokladaných rozhodnutí, nemôže ísť celkom iste ani o porušenie ustanovení o konaní, ktoré takémuto, predpokladanému rozhodnutiu predchádzalo. Napádané rozhodnutia prvostupňového a druhostupňového súdu celkom zjavne nie sú ani rozhodnutiami predpokladanými v § 371 ods. 2 Trestného poriadku. Pokiaľ nie je splnené základné kritérium možnosti podať dovolanie t. j. podať dovolanie voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prístupný, prokurátor nepovažoval za potrebné bližšie sa zaoberať dovolateľom označenými dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného poriadku, ku ktorým preto len v stručnosti súhrnne uviedol, že vzhľadom na zistený a dokumentovaný stav po podaní obžaloby na obvineného Ing. D. E., ani jeden z označených dovolacích dôvodov naplnený nie je.

S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako sú dovolací, na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie odmietol.

Spisový materiál bol s dovolaním obvineného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež

„najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 2. marca 2022. Najvyšší súd na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Trestného poriadku zistil, že dovolanie obvineného nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Trestného poriadku predstavuje taxatívny výpočet tých rozhodnutí vo veci samej, proti ktorým obvinený môže podať dovolanie. Keďže v uvedenom taxatívnom výpočte uznesenie súdu, ktorým rozhodol o sťažnosti obvineného absentuje, je zrejmé, že dovolanie obvineného Ing. D. E. nie je prípustné. Preto ho najvyšší súd podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.